

MIN HVERDAG

Vi tar hverdagspuls på damer vi heier på, for å finne ut hvordan de rekker alt. Eller er det kanskje nettopp det de ikke gjør ...?

Hurra! Lunsjbesøket var så fornøyd med maten at de delte det på Instagram.

Tid for mat

Trines dag er smekkefull av jobb. Det går greit så lenge hun får klemt inn nok tid på kjøkkenet. For hvis hun ikke rekker å lage et godt måltid – da blir hun småsur.

TEKST: Julie Bech FOTO: Gry Traaen og privat

7.00 Vekkerklokka ringer. Sjuåringen tusler varm og søvning inn på soverommet og legger seg i senga vår. Det er sjelden han gjør det, og så koselig at vi utsetter alarmen og slumrer litt lenger.

7.10 Mannen min står opp før meg, og lager frokost til Mathias og seg selv. Han smører matpakka mens jeg legger fram klær til junior. Dagens første måltid blir en kopp te og hjemmelaget knekkebrød. Det blir en rask frokost, for jeg skal få lunsjbesøk fra Kristiansand og må løpe ned i matverkstedet for å bake ut brøddeigen som har hevet over natta.

8.00 I dag skal Mathias på skikurs rett etter skolen, og siden han skal ha med skiutstyr stiller jeg som bærehjelp og

følge. Når vi sier ha det får jeg mange gode klemmer, og jeg smelter helt. Han gir meg en god klem foran hele klassen. Best å nyte denne tiden, tenker jeg!

9.00 Jeg går ned i underetasjen hvor jeg har bygget mitt eget matverksted. Til dagens besøk skal det serveres god lunsj – en pai med spinat, fetaost, og ovnsbakt paprika. Jeg putter brøddeigen til steking i ovnen, og hopper i dusjen.

9.40 En titt ut av vinduet byr på noen langbeinte skapninger som spretter rundt på plenen utenfor. Det er ikke besøket fra Kristiansand, men fire flotte rådyr som er innom hver eneste dag. Det er alltid koselig å se dem, selv om de spiser urtene mine. Hvis disse blir tatt på rådyrjakt, så vil de komme ferdig krydra.

10.30 Lunsjbesøket ringer på døra! Vi slår oss ned ved kjøkkenbordet i matverkstedet og diskuterer planleggingen av en veldig spennende matreise jeg skal ha til Marrakech. Jeg tar to eller tre matreiser med blogglesere i året. Jeg gleder meg til Marokkos spennende smaker. Vi avslutter møtet med pai og nybakt brød.

12.30 Innkommende snap! Den er fra den yngste datteren min som har sendt video av mitt to måneder gamle barnebarn. Åh, det er hyggelig!

12.32 Sjekker e-posten og blir overveldet av den fulle innboksen, men tar en mail av gangen. Hver dag får jeg mellom 50 og 100 e-poster og meldinger, og telefonen ringer rett som det er. Noen dager er det så mye å svare på at jeg verken får tid til å lage mat eller oppdatere bloggen. Da blir jeg faktisk småsur. Og godt er det, for da får jeg virkelig kjent på hva det er som driver meg. Jeg er opptatt av at det må være gøy å lage mat og blogge om det, og at jeg senker skuldrene og koser meg på kjøkkenet. Jeg tror at leserne vil merke fort hvis gleden er borte, så jeg passer på å holde på den. Det var jo den som startet alt dette!

13.30 Det putrer i gryta i kjøkkenverkstedet. Oppi har jeg en suppe med rotgrønnsaker som skal på bloggen. Jeg fotograferer den smakfulle retten før jeg går på kontoret og laster ned bildene. Og skriver på et annet blogginnlegg som

“Jeg drysser sovestøv på ham, det er et magisk sovestøv som jeg tryller fram hver kveld.”